Λούκουλλος

"Βάλε μου κάπελα, κρασί" τραγουδάει ο Λούκουλος! Και δος του οι πιατέλες με τα πανάκριβα εδέσματα και τα κρασιά! Μιλάμε για δείπνα, στα οποία η τέχνη της γαστρονομίας έφτασε στο απόγειό της!
Δεν ήταν έτσι, όμως, στις αρχές ο στρατηγός! Όχι! Με τη στεναχώρια το 'ριξε στο φαΐ! Γιατί; Κι εσύ όταν έχεις τις μαύρες σου, το ψυγείο δεν την πληρώνει;
Πριν αρχίσει να στεναχωριέται ο δικός μας, όμως, πίκραινε τους εχθρούς του! Επιφανής στρατηγός με ειδίκευση τα οικονομικά εκστράτευσε με το Σύλλα πρώτα στην Ελλάδα και μετά στην Ασία! Έβαλε χέρι άγριο στους θησαυρούς της Επιδαύρου, των Δελφών και της Ολυμπίας, εκεί στα 89 π.Χ. Έλιωσε το χρυσάφι και έκοψε νομίσματα, τα οποία με τη σειρά τους αγόρασαν στόλο!
Μετά στην Ασία, κατά τους Μυθριδατικούς πολέμους, έδωσε ρέστα!
Λεηλάτησε, λέει, και έκαψε τα παλάτια της Ασίας μπροστά στα μάτια των βασιλιάδων τους! Έτσι γράφει ο Πλούταρχος! Γιατί να πει ψέμματα ο άνθρωπος; Και γυρνώντας, περίμενε έξω από τη Ρώμη να του επιτρέψουν να πραγματοποιήσει θρίαμβο! Μάταια, όμως! Κι αυτό τον πίκρανε πολύ! Και τον οδήγησε στο... ψυγείο!
Είχε προφτάσει να σαβουρώσει, όμως, θησαυρούς, έργα τέχνης και πολύτιμα βιβλία από τα χαλάσματα των "βαρβάρων"!
Αλλάζει, τότε, φιλοσοφία! "*Με τους πολέμους*", σου λέει, "*χαΐρι δεν είδαμε! Από δω και μπρος ό,τι φάμε, ό,τι πιούμε…*"! Άστο το τρίτο! Έχοντας γδύσει τους Ασιάτες, αρχίζει, λοιπόν, να χτίζει επαύλεις με κήπους, αίθουσες συμποσίων, ψηφιδωτά λουτρά, ιχθυοκαλλιέργειες και δε συμμαζεύεται!
Ζούσε μέσα σε τόση χλίδή που ο Τουβέρων τον αποκαλούσε "Ξέρξη με τήβεννο"! Λεφτά υπήρχαν, φαίνεται, τότε...
Αυτά όμως που άφησαν ιστορία ήσαν τα πολυτελή δείπνα που διοργάνωνε! Το κάθε ένα κόστιζε τότε 50.000 δρχ. ποσό ασύλληπτο για την εποχή! Ο Λούκουλος φρόντιζε όχι απλώς να ταΐζει τους καλεσμένους του αλλά και να τους εντυπωσιάζει! Διοργάνωνε, δηλαδή γιορτές αισθήσεων με εξωτικά εδέσματα, εκτεκτούς οίνους, μουσική και ερωτικές απολαύσεις!
Οι κάπροι (γουρνοπούλες στην Καλαμάτα) ήσαν η σπεσιαλιτέ του! Σερβίρονταν ψητοί, ολόκληροι, σε τεράστιες πιατέλες, παραγεμισμένοι με μικρότερα ζώα! Σε μερικές περιπτώσεις σερβιρίστηκε ολόκληρο γουρουνόπουλο που όταν άνοιξαν την κοιλιά του ξεπετάχτηκαν από μέσα ζωντανές τσίχλες! Ρε, τι λέτε!
Ο Λουκούλαρος, δηλαδή, όπως βλέπουμε, είχε αναγάγει το απλό τραπέζωμα των φίλων του σε μια υπερβολή επικών διαστάσεων!
Επίσης οι αίθουσες φαγητού στις επαύλεις του αντιστοιχούσαν σε διαφορετικής χρηματικής αξίας μενού! Έτσι όταν έλεγε, για παράδειγμα, "*απόψε θα φάμε στην αίθουσα του Απόλλωνα*" οι υπηρέτες αστραπιαία ετοίμαζαν το συγκεκριμένο δείπνο!
Όχι σαν κι εμάς που τη βγάζαμε στο κουτούκι του "Λουκιδέλη" με αμελέτητα!
Οι σύχρονοι του Λούκουλου, πάντως, τον θεωρούσαν σαν ένα σοβαρό στρατιωτικό, ο οποίος όμως αργότερα, εκφυλίστηκε σε ένα παχύσαρκο και κοιλιόδουλο τεμπελχανά που σπαταλούσε τα τεράστια πλούτη του σε ποταπές ασχολίες!
Και σήμερα η αναφορά στο όνομά του παραπέμπει στο λαίμαργο χοντρομπαλά που σκοπό έχει σε ένα τραπέζι, πώς να καταβροχθίσει μεγάλες ποσότητες φαγητού! Τελικά, είσαι ό,τι τρως! Έτσι; Ας πρόσεχες!